Tweede Kamer der Staten-Generaal

2

Vergaderjaar 1985–1986

19 256

Nadere wijziging van de Algemene Arbeidsongeschiktheidswet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (nadere regeling in verband met verminderde gelegenheid tot het verkrijgen van arbeid)

Nr. 12 Herdruk

TWEEDE NOTA VAN WIJZIGING
Ontvangen 16 april 1986

In het voorstel van wet worden de volgende wijzigingen aangebracht:

I

In artikel I worden na onderdeel D drie onderdelen toegevoegd, luidende:

E. Na artikel 33 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 33a

1. Indien degene, die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%, inkomsten uit arbeid geniet, die minder bedragen dan evenredig is aan zijn nog bestaande arbeidsgeschiktheid, is de bedrijfsvereniging bevoegd betrokkene één arbeidsongeschiktheidsklasse hoger in te delen dan de klasse die behoort bij zijn op dat moment bestaande mate van arbeidsongeschiktheid.
2. De toepassing van het eerste lid vindt plaats over een aaneengesloten periode van twee jaar, die aanvangt op de eerste dag, waarover de inkomsten uit arbeid als bedoeld in het eerste lid worden genoten.

F. In artikel 34, derde lid, wordt «het bepaalde in dit en in het voorgaande artikel» vervangen door: dit artikel en de artikelen 33 en 33a.

G. In artikel 64, eerste lid, wordt tussen «33,» en «34» ingevoegd: 33a,.

II

In artikel II worden na onderdeel C drie onderdelen toegevoegd, luidende:

D. Na artikel 44 wordt een nieuw artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 44a

1. Indien degene, die recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsuitkering berekend naar een mate van arbeidsongeschiktheid van minder dan 80%,

inkomsten uit arbeid geniet, die minder bedragen dan evenredig is aan zijn nog bestaande arbeidsgeschiktheid, is de bedrijfsvereniging bevoegd betrokkene één arbeidsongeschiktheidsklasse hoger in te delen dan de klasse die behoort bij zijn op dat moment bestaande mate van arbeidsongeschiktheid.

2. De toepassing van het eerste lid vindt plaats over een aaneengesloten periode van twee jaar, die aanvangt op de eerste dag, waarover de inkomsten uit arbeid als bedoeld in het eerste lid worden genoten.

E. In artikel 45, derde lid, wordt «het bepaalde in dit en in het voorgaande artikel» vervangen door: dit artikel en de artikelen 44 en 44a.

F. In artikel 71, eerste lid, wordt tussen «44,» en «45» ingevoegd: 44a,.

Toelichting

De positie op de arbeidsmarkt van gedeeltelijk arbeidsongeschikten is niet geheel gelijk aan die van volledig arbeidsgeschikte werklozen.

In de memories van toelichting en antwoord op het onderhavige wetsvoorstel wordt een aantal maatregelen aangegeven die beogen de arbeidsmarktpositie van gedeeltelijk arbeidsongeschikten te verbeteren en te versterken. Door de leden van de fracties van het C.D.A. en de V.V.D. is de vraag gesteld of deze maatregelen niet omvangrijker en ingrijpender dienen te zijn. Nadere overweging heeft ertoe geleid dat deze vraag thans ook door mij bevestigend wordt beantwoord. Deze nota van wijziging strekt ertoe de arbeidsmarktpositie van gedeeltelijk arbeidsongeschikten nog meer te versterken. In navolging van het door genoemde leden ingediende amendement (Kamerstukken, II, 1985–1986, nr. 11) is gekozen voor een specifiek reïntegratie-instrument, het zogenaamde opstapje. De vorm is zodanig dat bij een feitelijke reïntegratie van gedeeltelijk arbeidsongeschikten de bedrijfsvereniging bevoegd is gedeeltelijk arbeidsongeschikten (tijdelijk) één arbeidsongeschiktheidsklasse hoger in te delen. Hiermee wordt bereikt dat de entree bij een werkgever voor een gedeeltelijk arbeidsongeschikte wordt vergemakkelijkt. Aangezien wordt uitgegaan van een specifiek reïntegratie-instrument ligt een tijdelijke ophoging van de mate van arbeidsongeschiktheid voor de hand. Gekozen is voor een periode van twee jaar. In deze periode moet duidelijk kunnen worden in hoeverre betrokkene ook daadwerkelijk in staat is de functie naar behoren te vervullen.

Hoewel bij toepassing van het opstapje betrokkene (tijdelijk) één arbeidsongeschiktheidsklasse hoger wordt ingedeeld, verandert feitelijk de mate van medisch-arbeidskundige arbeidsongeschiktheid van betrokkene niet. Teneinde te voorkomen dat bij betrokkene ten aanzien van de mate van arbeidsongeschiktheid misverstanden ontstaan, met alle mogelijke negatieve (stigmatiserende) gevolgen van dien, moet betrokkene expliciet duidelijk worden gemaakt dat in wezen niet de mate van arbeidsongeschiktheid wijzigt maar dat tijdelijk een hogere uitkering wordt verstrekt waardoor reïntegratie kan worden gerealiseerd. Hier ligt een taak voor de bedrijfsvereniging.

In ministeriële regels zal in ieder geval nog moeten worden neergelegd wat wordt verstaan onder inkomsten uit arbeid en minder dan evenredig aan de nog bestaande arbeidsgeschiktheid. Een en ander op soortgelijke wijze als is geschied in de ministeriële regels op grond van artikel 34, derde lid, AAW en artikel 45, derde lid, WAO.

In deze ministeriële regels kan ook worden bepaald dat het toekennen van een opstapje achterwege blijft indien betrokkene weliswaar inkomsten uit arbeid geniet, die minder bedragen dan evenredig is aan zijn nog bestaande arbeidsgeschiktheid, maar betrokkene arbeid verricht tot schade van zijn gezondheid, ofwel indien het inkomsten betreft uit arbeid

van (zeer) geringe omvang. Teneinde ook voor het nu voorgestelde artikel 33a AAW en artikel 44a WAO ministeriële regels te kunnen treffen is in artikel 34, derde lid, AAW respectievelijk artikel 45, derde lid, WAO, respectievelijk artikel 33a AAW en artikel 44a WAO ingevoegd.

Om te bereiken dat de bedrijfsvereniging alvorens te beslissen over het toekennen van het opstapje, eerst advies aan de GMD vraagt, is in artikel 64 AAW respectievelijk artikel 71 WAO ingevoegd artikel 33a AAW respectievelijk 44a WAO.

De kosten van een opstapje zijn uitermate moeilijk te bepalen. Veel zal afhangen van het antwoord op de vraag of het opstapje daadwerkelijk leidt tot uitbreiding van werkgelegenheid.

Hoewel het niet meer dan een grove schatting is zullen er jaarlijks zo'n 8 à 9000 WAO-gerechtigden *extra* aan de slag moeten kunnen komen, wil er sprake zijn van budgettaire neutraliteit. Daarbij wordt dan uitgegaan van de veronderstelling dat er geen sprake is van verdringing van andere groepen op de arbeidsmarkt. Wordt die extra werkgelegenheid niet gerealiseerd dan zullen de kosten van het opstapje een bedrag van maximaal 65 mln. kunnen gaan bedragen.

Naar de mate waarin deze maatregel extra werkgelegenheid oplevert kunnen de kosten geringer zijn en kunnen de kosten wellicht omslaan in een opbrengst.

Relatie WAGW

De artikelen 6, 7 en 8 van de Wet Arbeid Gehandicapte Werknemers (WAGW) bevatten bepalingen omtrent de beloning van de gehandicapte werknemer. Artikel 6 WAGW geeft iedere gehandicapte werknemer jegens zijn werkgever dezelfde aanspraak op loon als een niet gehandicapte werknemer.

Op grond van artikel 7 WAGW kan de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op verzoek van betrokkenen de hoogte van deze aanspraak verminderen. Het ligt voor de hand, dat de GMD aan welke de begeleiding en straks ook de bemiddeling is opgedragen, bij deze verzoekprocedure wordt ingeschakeld.

Op die wijze zouden de artikelen 33a AAW en 44a WAO en de artikelen 6, 7 en 8 van de WAGW in onderlinge samenhang kunnen worden toegepast.

Wanneer een opstapje wordt toegekend ligt het in de rede om de toestemming op grond van artikel 7 WAGW te verlenen voor een periode die gelijk is aan de duur van toepassing van het opstapje. Na afloop van het opstapje heeft de gehandicapte werknemer dan weer de volledige aanspraak op loon, als bedoeld in artikel 6 WAGW.

Voorts hebben de leden van de fracties van het C.D.A. en de V.D.D. bij amendement (Kamerstukken II, 1985–1986, 19 260, nr. 25) aangedrongen op het buiten de bijstand houden van de gedeeltelijk arbeidsongeschikte werknemers na afloop van de nWW-uitkering. Ook hier heb ik gemeend de suggestie van deze leden te moeten volgen. Daartoe heb ik een nota van wijziging bij de IOW ingediend, waardoor bedoelde personen na afloop van de nWW-uitkering in aanmerking kunnen komen voor een uitkering op grond van de IOW, waarvan de afkorting ware te wijzigen in IOAW.

De Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L. de Graaf